

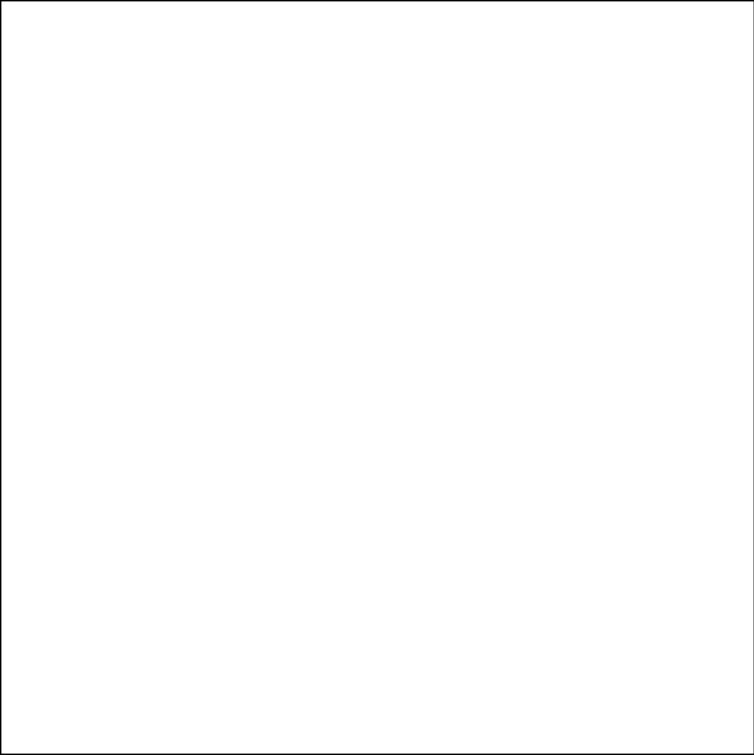
Magozwe

Magozwe

- Lesley Koyi
- Wiehan de Jager
- Erika Braas
- svensk / nynorsk
- nivå 5

(uten bilder)

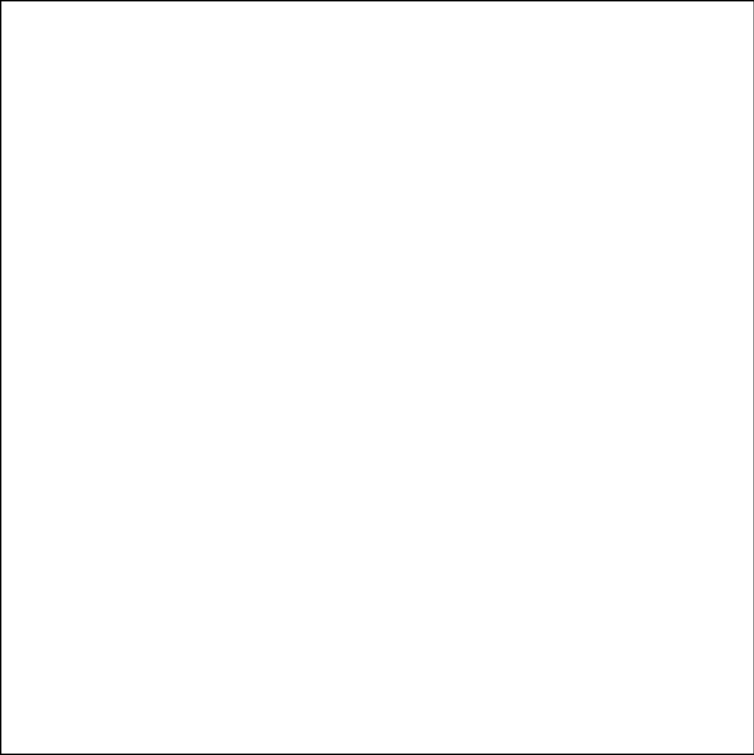

I den stora staden Nairobi, långt ifrån ett tryggt hem, bodde en grupp hemlösa pojkar. De levde dagen som den kom. En morgon packade pojkarna ihop sina mattor efter att ha sovit på den kalla trottoaren. För att värma upp sig gjorde de upp en eld av skräp. En av pojkarna var Magozwe. Han var yngst.

...

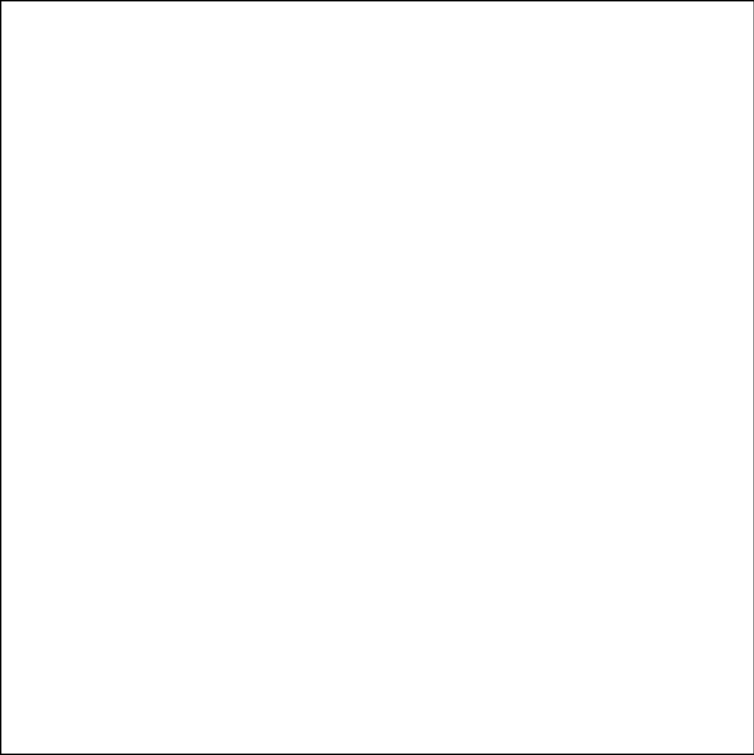
I den travle byen Nairobi, langt frå det trygge livet heime, budde det ein gjeng heimlause gutar. Dei tok kvar dag akkurat som han kom. Ein morgon pakka gutane saman mattene sine etter at dei hadde sove på det kalde fortauet. For å fordriva kulda laga dei eit bål av søppel. Ein av gutane i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

När Magozwes föräldrar dog var han bara fem år gammal. Han fick bo med sin farbror. Hans farbror brydde sig inte om barnet. Han gav inte Magozwe tillräckligt med mat. Han tvingade pojken att arbeta hårt.

• • •

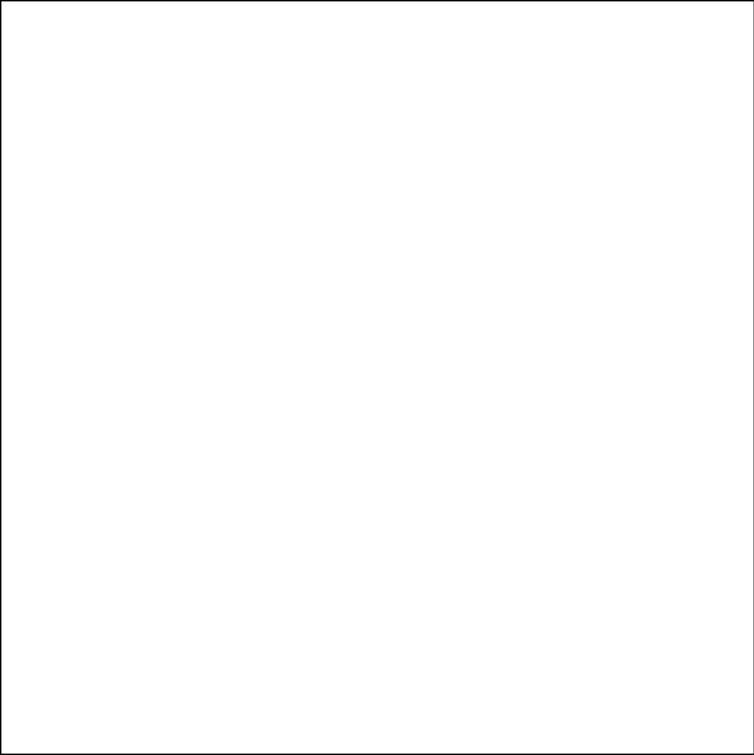
Då Magozwe sine foreldre døydde, var han berre fem år. Han drog for å bu med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikkje om barnet. Han gav ikkje Magozwe nok mat. Han tvinga guten til å jobba hardt.

Om Magozwe klagade eller ifrågasatte så slog hans farbror honom. När Magozwe frågade om man kunde få gå i skolan slog hans farbror honom och sa: "Du är för dum för att lära dig någonting." Efter tre år med denna behandling rymde Magozwe från sin farbror. Han började bo på gatan.

...

Viss Magozwe klaga eller stilte spørsmål, slo onkelen hans han. När Magozwe spurde om han kunne gå på skulen, slo onkelen hans han og sa: «Du er for dum til å læra noko som helst.» Etter tre år med denne behandlinga rømde Magozwe frå onkelen sin. Han byrja å bu på gata.

Gatulivet var hårt och de flesta av pojkarna kämpade varje dag med att få mat. Ibland blev de anhållna, ibland blev de slagna. När de var sjuka fanns det ingen som hjälpte dem. Gruppen var beroende av den lilla summa pengar de tjänade på att tigga, och från att sälja plast och annan återvinning. Livet var ännu svårare på grund av bråk med rivaliserande grupper som ville ha kontroll över vissa delar av staden.

• • •

Livet på gata var vanskeleg, og dei fleste gutane sleit kvar dag berre for å finna mat. Nokre gonger vart dei arrestert, andre gonger vart dei slått. Når dei vart sjuke, var det ingen som kunne hjelpa dei. Gjengen var avhengig av dei få pengane dei fekk frå å tigga og frå å selja plast og anna til resirkulering. Livet var endå vanskelegare på grunn av slåsskampar med rivaliserande gjengar som ville ha kontroll over delar av byen.

En dag medan Magozwe tittade i sopkorgarna hittade han en gammal barnbok. Han gjorde ren den och la den i sin påse. Han tog fram boken varje dag och tittade på bilderna. Han visste inte hur han skulle läsa orden.

• • •

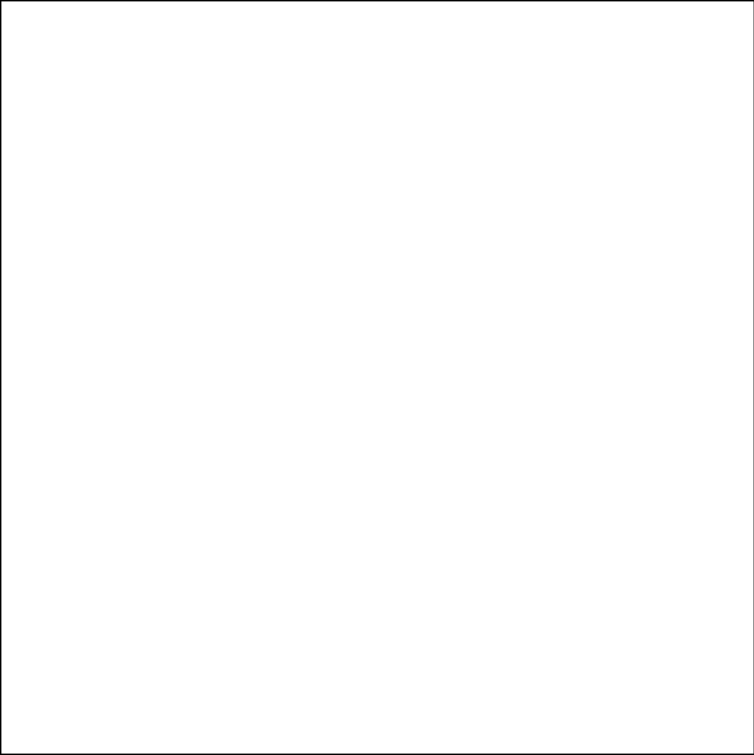
Ein dag medan Magozwe leitte i nokre søppelbøtter, fann han ei gammal fillete barnebok. Han fjerna møkka frå ho og la den i sekken sin. Kvar påfølgjande dag tok han ut boka og såg på bileta. Han visste ikkje korleis han skulle lesa orda.

Bilderna berättade om en pojke som växte upp och blev pilot. Magozwe dagdrömde om att bli en pilot. Ibland fantiserade han om att han var pojken i boken.

• • •

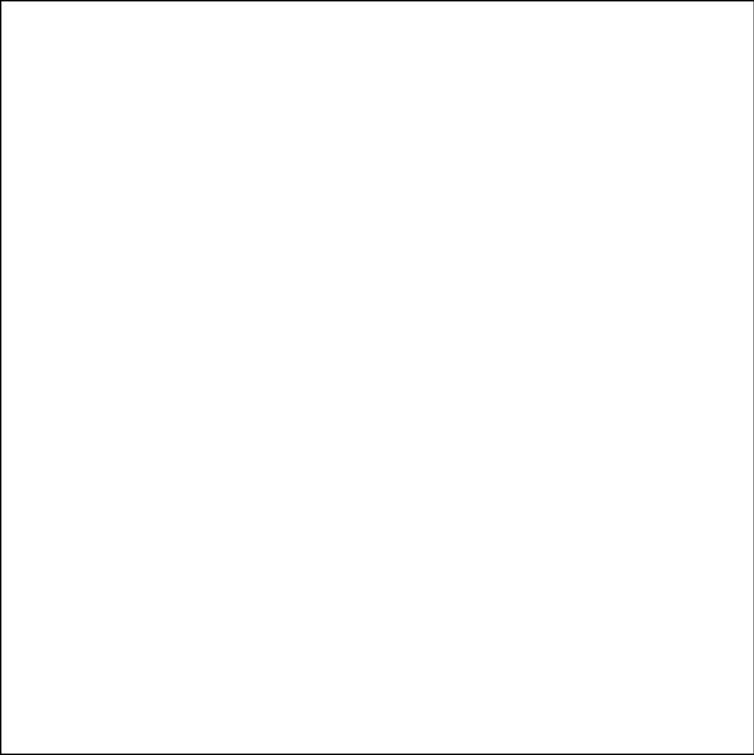
Bileta fortalde forteljinga om ein gut som voks opp til å verta pilot. Magozwe brukte å dagdrøyma om å verta pilot. Nokre gonger innbilte han seg at han var guten i forteljinga.

Det var kallt och Magozwe stod vid sidan av vägen och tiggde. En man kom fram till honom. "Hej, jag heter Thomas. Jag arbetar här i närheten på ett ställe där du kan få något att äta," sa mannen. Han pekade på ett gult hus med blått tak. "Jag hoppas att du går dit och får lite mat?" frågade han. Magozwe tittade på mannen, och sedan på huset. "Kanske", sa han och gick iväg.

• • •

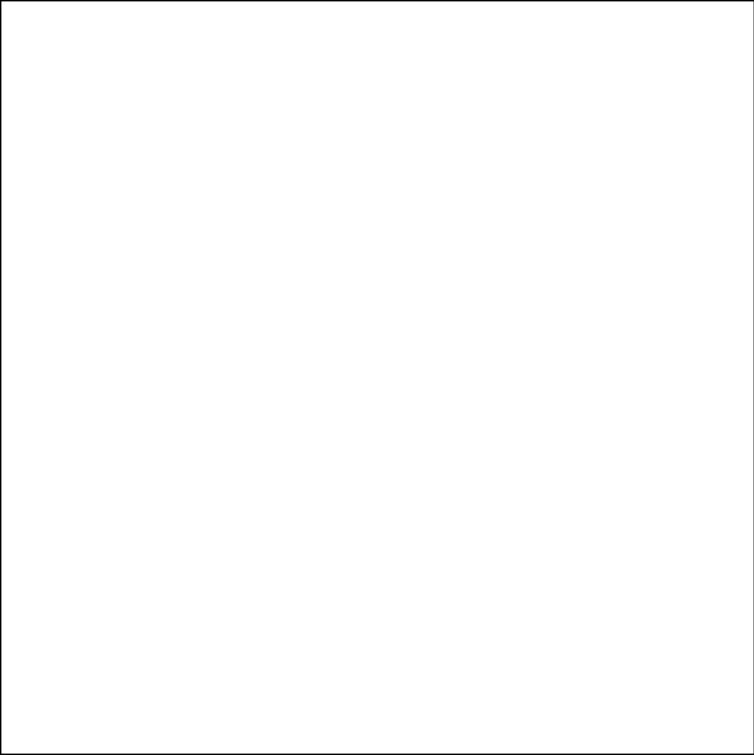
Det var kaldt og Magozwe stod langs vegen og tagg. Ein mann gjekk bort til han. «Hei, eg heiter Thomas. Eg bur i nærleiken, på ein stad der du kan få deg noko å eta», sa han og peikte på eit gult hus med blått tak. «Eg håpar du dreg dit for å få deg litt mat?» spurde han. Magozwe såg på han, og deretter på huset. «Kanskje», sa han og gjekk.

Under månaderna som följde vande de hemlösa pojkarna sig vid att se Thomas. Han tyckte om att prata med människor, speciellt med folk som bodde på gatan. Thomas lyssnade på berättelserna om människors liv. Han var allvarlig och tålmodig, aldrig oartig eller respektlös. Några av pojkarna började gå till det blå-gula huset för att få lunch.

...

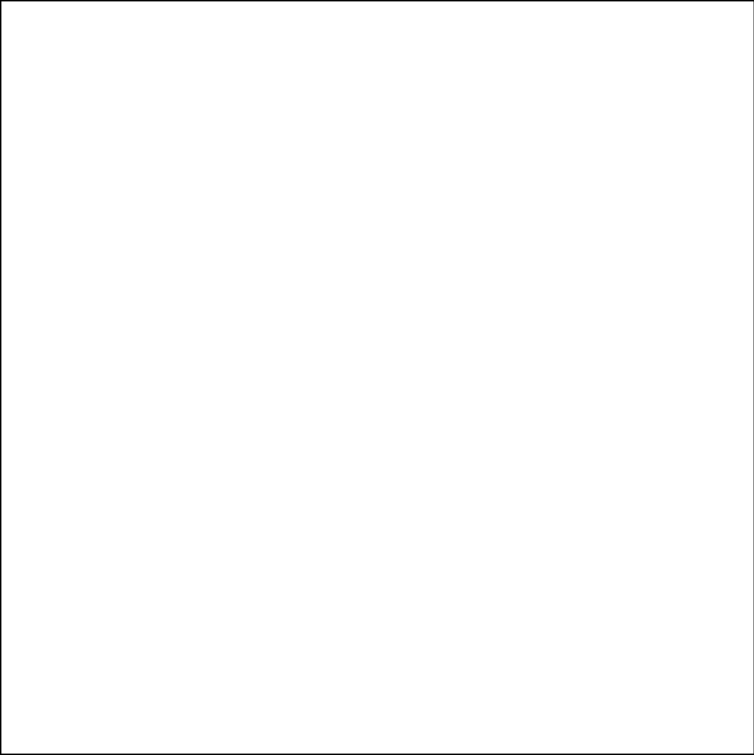
I månadene som följde vart dei heimause gutane vande til å sjå Thomas. Han likte å snakka med folk, spesielt dei som budde på gata. Thomas hørde på forteljingar om liva til folk. Han var seriøs og tolmodig, aldri frekk eller respektlaus. Nokon av gutane byrja å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Magozwe satt på trottoarkanten och tittade på bilderna i sin bok när Thomas satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir pilot," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Jag vet inte, jag kan inte läsa," sa Magozwe tyst.

...

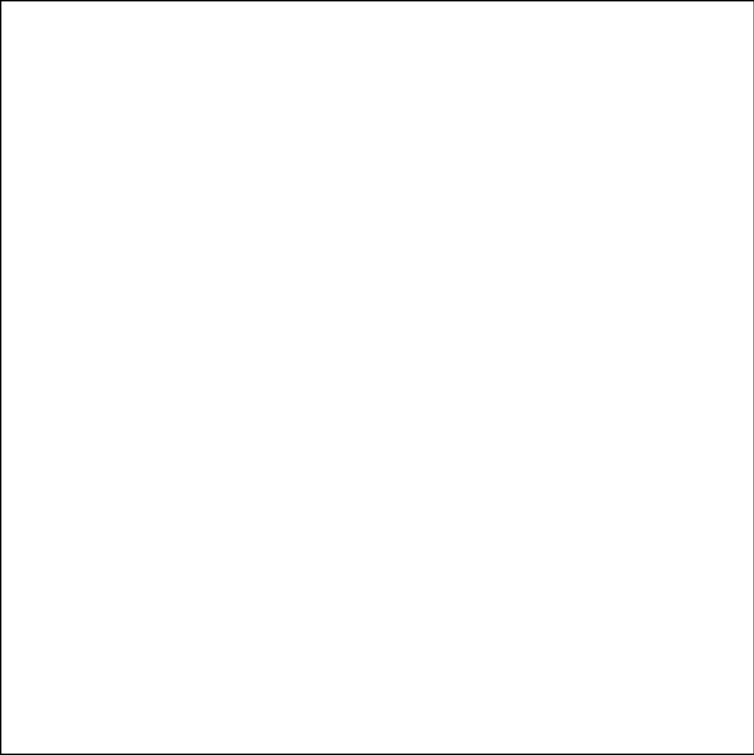
Magozwe sat på fortauet og kika i biletboka då Thomas kom og sette seg ved sida av han. «Kva handlar forteljinga om?» spurde Thomas. «Ho handlar om ein gut som vert pilot», svara Magozwe. «Kva heiter guten?» spurde Thomas. «Eg veit ikkje, eg kan ikkje lesa», svara Magozwe lågt.

När de lärde känna varandra började Magozwe berätta sin egen historia för Thomas. Den handlade om hans farbror och varför han rymde. Thomas sa inte så mycket, och han talade inte om för Magozwe vad han borde göra. Istället lyssnade han noga. Ibland pratade de när de åt i huset med det blåa taket.

...

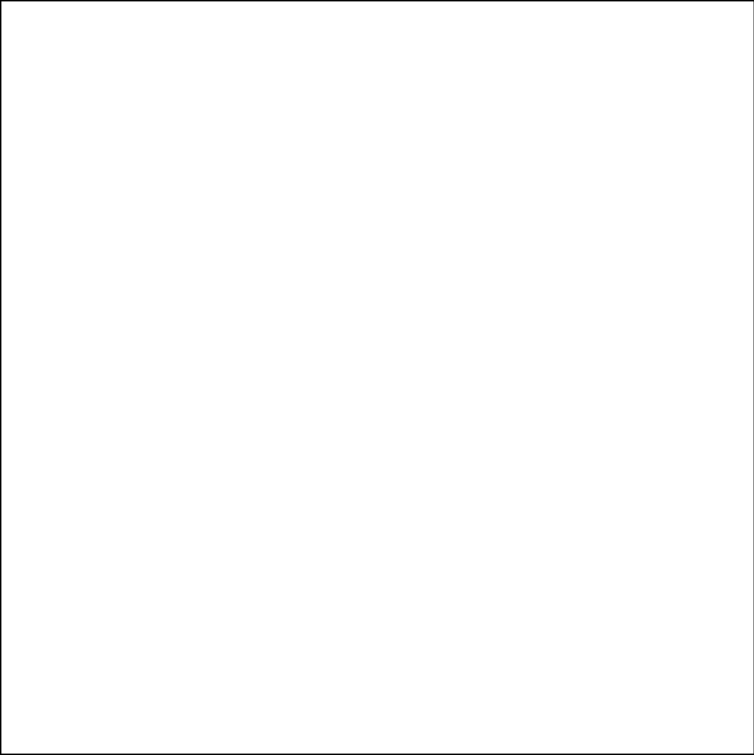
Då dei møttest, byrja Magozwe å fortelja si eiga historie til Thomas. Det var historia om onkel hans og kvifor han rømde heimanfrå. Thomas snakka ikkje mykje, og han sa ikkje til Magozwe kva han skulle gjera, men han lytta alltid oppmerksomt. Nokre gonger snakka dei saman medan dei åt i det gule huset med det blå taket.

Ungefär vid Magozwes tionde födelsedag gav Thomas honom en ny bok. Det var en berättelse om en bypojke som växte upp och blev en berömd fotbollsspelare. Thomas läste berättelsen för Magozwe många gånger tills han en dag sa: "Jag tror det är dags att du går i skolan och lärde dig att läsa. Vad tror du?" Thomas förklarade att han visste ett ställe där barn kunde bo och gå i skolan.

• • •

Omkring Magozwes tiande fødselsdag gav Thomas han ei ny barnebok. Det var forteljinga om ein landsbygut som voks opp til å verta ein berømt fotballspelar. Thomas las den forteljinga for Magozwe mange gonger, heilt til han ein dag sa: «Eg synest det er på tide at du går på skulen og lærer å lesa. Kva synest du?» Thomas forklarte at han visste om ein stad der born kunne bu og gå på skule.

Magozwe tänkte på det nya stället och om att gå i skolan. Tänk om hans farbror hade rätt och att han var för dum för att lära sig någonting? Tänk om de slog honom på det nya stället? Han var rädd. "Kanske är det bättre att bo på gatan?" tänkte han.

...

Magozwe tenkte på denne nye staden og på å gå på skulen. Kva om onkelen hans hadde rett, og han var for dum til å læra noko? Kva om dei slo han på denne nye staden? Han var redd. «Kanskje det er betre å bu på gata», tenkte han.

Han berättade om sin rädsla för Thomas. Med tiden kunde mannen övertyga pojken om att livet skulle bli bättre på det nya stället.

• • •

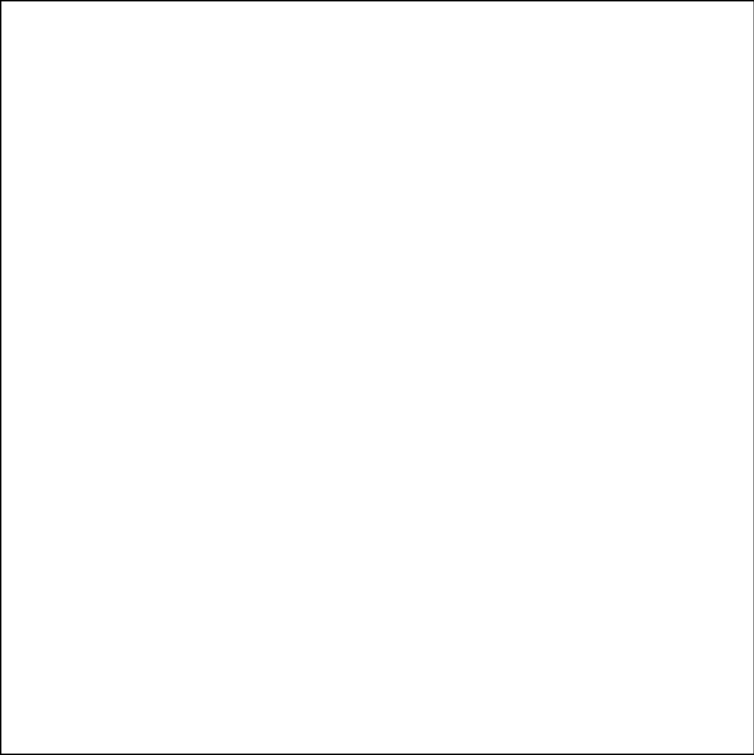
Han snakka om det han var redd for med Thomas. Med tida forsikra mannen guten om at livet kunne verta betre på den nye staden.

Och så kom det sig att Magozwe flyttade in i ett rum i ett hus med grönt tak. Han delade rum med två andra pojkar. Allt som allt bodde tio barn i huset, tillsammans med tant Cissy och hennes man, tre hundar, en katt och en gammal get.

...

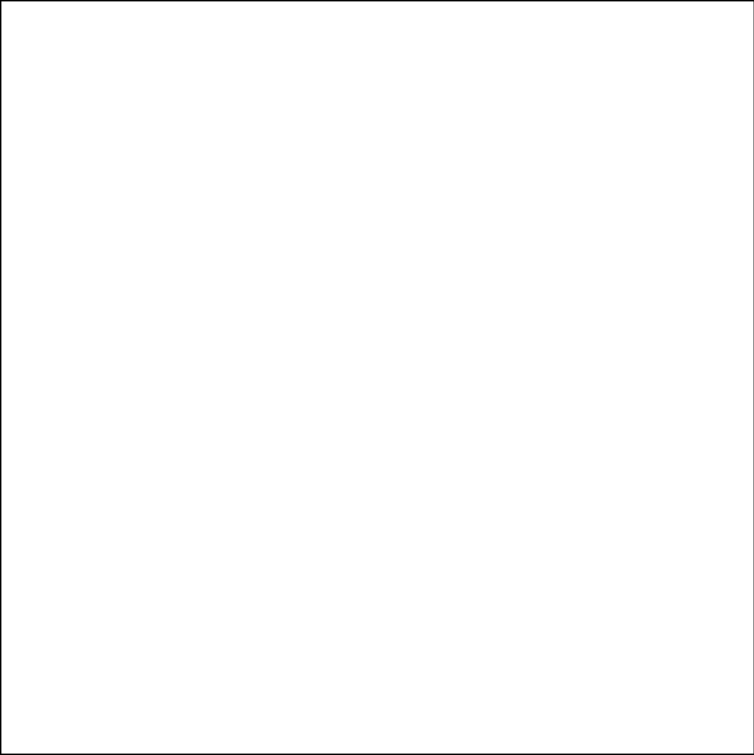
Dermed flytta Magozwe inn i eit rom i eit hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutar. Til saman var det ti born som budde i det huset. Saman med tanta Cissy og mannen hennar, tre hundar, ein katt og ei gammal geit.

Magozwe började skolan och det var svårt. Han hade mycket å ta igen. Ibland ville han ge opp. Men han tänkte på piloten och fotbollsspelaren i böckerna. Precis som de tänkte han inte ge opp.

• • •

Magozwe byrja på skulen, og det var vanskeleg. Han hadde mykje å ta att. Av og til ville han gje opp. Men han tenkte på piloten og fotballspelaren i barnebøkene. Som dei gav han ikkje opp.

Magozwe satt i trädgården till huset med det gröna taket och läste en bok från skolan. Thomas kom och satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir lärare," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Han heter Magozwe", svarade Magozwe med ett leende.

...

Magozwe sat på tunet ved huset med det grønne taket og las ei barnebok frå skulen. Thomas kom og sat seg ved sida av han. «Kva handlar forteljinga om?» spurde Thomas. «Ho handlar om ein gut som vert lærar», svara Magozwe. «Kva heiter guten?» spurde Thomas. «Han heiter Magozwe», svara Magozwe med eit smil.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Magozwe

Magozwe

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Erika Braas (sv), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).